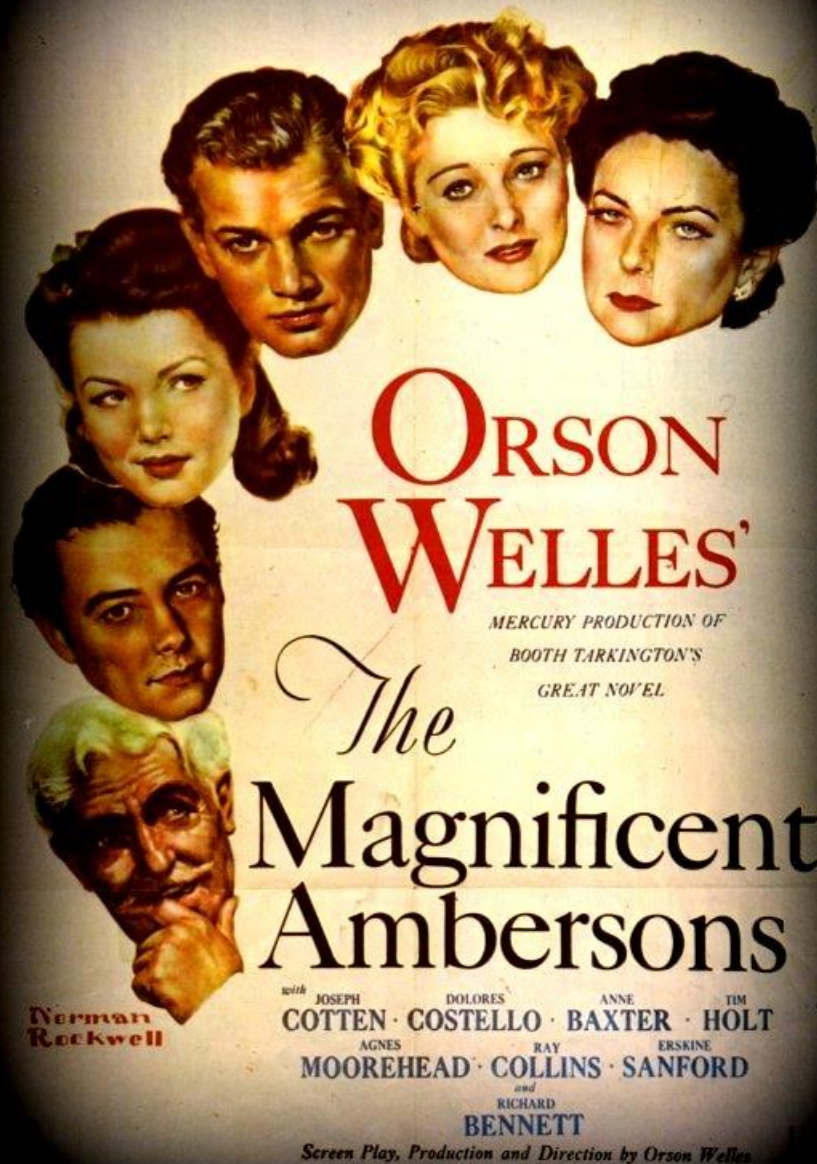

FROM THE MAN WHO MADE "THE BEST PICTURE OF 1941"

"מונו-נו-אווארה: בעקבות הזמן האבוד"

סדרת הקרנות

האמברסונים המופלאים (1942)

שבת, 17 באוגוסט, 20:30

לבונטין פיאנו בר, לבונטין 13, תל אביב

"Mono-no-aware: In Search of Lost Time"

A Screening Series

The Magnificent Ambersons (1942)

Saturday, August 17th, 20:30

Levontin Piano Bar, 13 Levontin St. Tel Aviv

אוצר: דן חיוטין

www.danchyutin.com

האמברסונים המופלאים (1942)—סרט #2
בסדרה "מונו-נו-אווארה"

למרות מרכזיותו לתרבות יפן, המונח "מונו-נו-אווארה" (*mono-no-aware*) אינו קל להגדרה. באופן מילולי, הוא מתפרש כ"הפאתוס של דברים", אך משמעותו עמוקה יותר, ומתייחסת לעצב המתוק שדרכו נחוה מעבר הזמן. סדרת הקרנות זו תבחן כיצד תחושת ה"מונו-נו-אווארה"—אותה תגובה של תוגה וערגה לדברים שאינם עוד—מופיעה בסרטים מהקשרים תרבותיים שונים, וכיצד היא מסייעת לנו להתמודד עם עובדת היותנו בני חלוף.

הסרט השני בסדרה, *האמברסונים המופלאים* (1942) של אורסון וולס, לא מתכתב בצורה ישירה עם התרבות היפנית, אך בדומה לשאר סרטי הסדרה, מייצר את האפקט של ה"מונו-נו-אווארה" בהקשרו התרבותי הייחודי. סרטו של וולס אמנם לא עלה בקנה אחד עם כוונותיו היצירתיות, זאת לאחר שנערך מחדש בברוטליות על ידי האולפנים. אבל גם בגרסתו המקוצרת, *האמברסונים המופלאים* מצליח להעביר את המורכבות העדינה סביב דעיכתה של משפחת אצולה במערב התיכון. דעיכה זו נבחנת על רקע המעבר לעידן המודרנה והטכנולוגיה, אותו עידן שהוביל גם ליצירתה של אומנות הקולנוע. דרך סיפורם של האמברסונים, אם כן, וולס מציג אלגיה מרירה-מתוקה על אובדנה של תקופה ומתמודד עם מעורבותו, כקולנוען, בזירוז אובדן זה.

The Magnificent Ambersons (1942)—film
#2 in the Series "Mono-no-aware"

In spite of its centrality to Japanese culture, the term "mono-no-aware" defies easy definition. Literally, it means "the pathos of things", yet its meaning runs deeper, and relates to the sweet sadness which is evoked by the passage of time. This screening series will show how the feeling of "mono-no-aware" appears in films of different cultural contexts, and how it helps us cope with our impermanence.

The second film of the series, Orson Welles's *The Magnificent Ambersons* (1942), does not explicitly draw upon Japanese culture, but like the next films in this series, it does create the sense of "mono-no-aware" in its own cultural context. Though Welles's sophomore film did not fulfill his expectations due to re-editing by the studios, it does successfully capture the complexity of a Midwestern aristocratic family in decline. This decline is set to the rise of modernity, which also marks the rise of cinema. Through the tale of the Ambersons, Welles thus constructs a bittersweet elegy on the end of an era, and confronts his own complicity, as a filmmaker, in precipitating this demise.